

ת"פ 63968/08 - מדינת ישראל נגד אהרון קרווטשה - בaczmo

בית משפט השלום בקריה גת

ת"פ 63968-08 מדינת ישראל נ' קרווטשה

לפני כב' סganit hanisia, השופטת נגה שמואלי מאיר
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד הילה מלול

נגד
אהרון קרווטשה - בaczmo
הנאשם
ע"י ב"כ עוה"ד הדס לוי

החלטה

בכל הנוגע לבקשת הנאשם לחזור בו מהודאותו:

1. כנגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של **תקיפה סתם** לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ג- 1977 (להלן: "חוק העונשין") **ואiomim** לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
2. ביום 21.11.2023 במסגרת דיון מוקדם לפי סעיף 143א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד" פ"), שנערך לפני, ומשהצדדים לא ניאותו לקבל את המלצות בית המשפט במסגרת הליך הגישור הממושך שנערך בתיק זה שכלל חומר הראיות, התקיק נקבע לשיבת גישור נוספת.
3. בדיעון שהתקיים ביום 02.01.2023, ולאחר שבית המשפט ערך ישיבת גישור נוספת בתיק, בתחילת ביצוע הנאשם שלא קיבל את המלצות בית המשפט ולשחרר את סגנו עוה"ד הדס לוי שמונה לייצגו מטעם הסנגוריה הציבורית. בבד הלה הצהיר כי בכוונתו להעמיד לעצמו "ציג פרט".

בהמשך לכך התפרץ הנאשם בעוד בית המשפט מכתב את החלטתו בדבר שחרורו של עוה"ד הדס לוי מטעם הסנגוריה הציבורית, ומסר כי "רגע, רגע, אני מבקשCutת לתקן את הפרוטוקול ולכפת לשירות המבחן. אין לי כסף לעוז"ד. אני חסר אונים. אני גם יודע שאני זכאי.... אם בית המשפט יזכה אותה מעבירת אלימות... עברתי שם תקופה... אין בעיה, אני מקבל את ההסדר, אבל יחד עם זאת אני רוצה להסביר מה היה לי בעבר. בעבר كنت מבחן הפנתה אותי לפסיכיאטרים וטיפולים רפואיים, דברים שאני לא רוצה שיקרוי היום. אבקש לצאת מהאולם להתייעץ עם עוז"ד".

4. לאחר שבית המשפט ערך הפסקה בדיון ביקש הנאשם לחזור בו מבקשתו לשחרר את עוה"ד הדס לוי מטעם הסנגוריה הציבורית ועתה לקבל את ההסדר שהוצע לו. לאחר הפסקה נוספת שנערכה בדיון הודיעו הצדדים כי הגיעו

עמוד 1

בינהם להסדר טיעון שבמסגרתו, הנאשם יודה בכתב אישום מהתוקן (**ת/1**) ושלח לשירות המבחן וכי ככל שהסתkir יהא חיובי ימליץ על הארכת המאסר המותנה התלייתו ועומד כנגדו, איזי הצדדים יבקשו לאמץ את המלצותיו. משכך, הרשעתית את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן בעבורת **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין והורוית על הפניהו של הנאשם לשירות המבחן על מנת שיתקבל תס kir בעניינו.

5. ביום 15.01.2023, הגיע הנאשם בקשה כתובה לחזר בו מהודאותו, תוך שלדבריו הוא היה נתון בסערת רגשות במהלך הצגת ההסדר וכי הוא חשש כי יתקבל תס kir שלילי בעניינו עת אין אפשרותו לקחת אחריות על מעשים שלא בוצעו על ידו; ביום 17.01.2023, הגיע עו"ד הדס לוי את תגובתו לדבריו של הנאשם ומסר כי יום לאחר הצגת ההסדר הנאשם פנה אליו ומסר כי הוא מבקש לחזר בו מהודאותו מהחשש כי לא יתקבל תס kir חיובי בעניינו. עוד מסר הסגנור כי הנאשם ביקש במקור חופשי לעניין העונש או להפנות את התקיק לשמעית ראיות; ביום 18.01.2023, הגישה המאשימה את התנגדותה בכתב לבקשתו של הנאשם לחזר מהודאה, והפנתה לפרוטוקול הדיון מיום 02.01.2023, שם הנאשם שהוא מיוצג כל העת על ידי סגנור הצהיר כי קרא את כתב האישום, הבין את תוכנו, ואישר את הסדר הטיעון. עוד נטען כי בבקשתו לחזר בו מהודאותו הלה מונע מטעמים טקטיים ומהחשש כי לא יתקבל תס kir חיובי בעניינו כשהדבר אינו מוכיח מיוחד הצדיק היעתרות לבקשתו; ביום 19.01.2023, עתר הסגנור להשתחרר מייצוג הנאשם שכן לדבריו האחרון הפנה אליו אמירות במסגרת מסרונים רבים שנשלחו על ידו שהן בגדר "חיצית קווים אדומים" ביחסים בין לורך דיונו; וביום 19.01.2023, עתר הנאשם פעם נוספת לאפשר לו לחזר בו מהודאותו ולהפנות את התקיק למכתב שслуша את התקיק העיקרי.

6. בדין שהתקיים לפני היום (06.02.2023) חזרו הצדדים על עיקר טיעוניהם.

7. סעיף 153(א) ליחס שוכתרתו "חזרה מהודאה", קובע מהו לשנה:

"הודה הנאשם עובדה, אםב הודיעש בכתב פנוי המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזר בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו".

8. הנה כי כן, מצד אחד, סעיף 153(א) לחסיד מותר פתח לנאים ומאפשר לו לחזר מהודאותו מקום שנפל בהודאותו פגם וכאשר היא אינה משקפת את שאירוע באמת. מצד שני, החוק בקש לשמר ולגן על גורמי היציבות, הוודאות והאמינות אשר כה חיוניים להליך הפלילי, ולכן נקבע כי בית המשפט לא ייתיר לנאים לחזר בו מהודאותו אלא אם נמצא לכך **ニמקים מיוחדים**. האיזון הרואין בין שתי התכליות האמורות, מביא לידי כך שעזרה יהודאה אינה מותנית ברצונו של הנאשם בלבד, אלא נדרש לשם כך אישור של בית המשפט, שיינתן אך ורק בנסיבות מיוחדות ומינימוקים מיוחדים שיירשמו (ראו דבריה של כב' השו' א' פרוקצ'יה (דעת מיעוט לעניין התוצאה) בReLU"פ 2292/08 **שי אمسلם נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (30.03.2009) (להלן: "**ענין אمسلם**")).

9. לפרשנות המונח "ニמקים מיוחדים", שבהתקדים, שבחתקי"ם יתיר בית המשפט לנאים לחזר בו מהודאותו, לא נקבעו מסמורות בפסקתו של בית המשפט העליון, ובכל מקרה נפסק כי אין מדובר בראשימה סגורה של נימוקים (ראו לעניין זה, ע"פ 6028/13 **פלוני נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (20.03.2014)).

בע"פ 5561/03 **מדינת ישראל נגד פלוני**, [פורסם בנבו] (19.01.2004), קבע כב' השו' א' גורניס (כתוארו אז), כי ככל, יותר לנאים לחזר בו מהודאותו רק בנסיבות חריגות, אשר מתקיימות, למשל, מקום שבו מזור מכלול הנסיבות מתעורר חשש ממש שהוא הנאשם הודה באשמה שלא מזור רצונו החופשי או תוך שהוא אינו מבין את משמעותות הודאותו. בית המשפט העליון אף הפנה לגישות השונות בפסקה בעניין זה, וציין כי בע"פ 3754/91 **מדינת ישראל נ' סמחאת**, פ"ד מה(5) 798 (1991), ננקטה על ידי שופט הרוב גישה מוקלה, תוך שנקבע כי אין להכבד על נאים שרצונו לחזר בו מהודאה אינו נובע מזור תכיסיס פסול, אלא מטעם ענייני, וכי די בכך שהוא סובר שיטה בשיקולו עת הודה במיוחס לו,

ומטרתו היחידה היא שתיתנתן לו הזדמנויות להוכיח את חפותו. מנגד, כב' השו' א' גורניס ציין כי הגישה המחייבת (העליה מתוך פסקין הדין שאותכו על ידו) ננקתת ממקום שבו מדובר בנאים אשר ביקשו לראשוונה לחזור בהם מהודאותם אך במסגרת הערעור ולאחר מכן נגזר זה מכבר על ידי הערוכה הדינונית.

במקום אחר נקבע כי כאשר מתרבר שההליך אשר הוביל לגיבושו של הסדר הטיעון מעורר ספקות בדבר תוקף ההסכם אשר נתן הנואם, יתכן שהיה בכך כדי להצדיק מתן הרשות לחזור מהודאה, ולא כל שכן מקום שבו הבקשה הוגשה עובר לממן גזר דין (ראו והשו, [ענין אمسلم, לעיל; וע"פ 1958/1958 פלוני נ' מדינת ישראל](#), [פורסם ב公报] 20.12.2002). כך גם, מקום שבו נמצא כי בתסaurus שירות המבחן קיימת הכחשה של הנואם לגבי האחריות לעבירות שב簟 הוא הודה במסגרת הסדר הטיעון, שומה על בית המשפט להידרש לכך, ולהעמיד את הנואם על נפקות הדברים, לכאן או לכאן (ראו לעניין זה, [ע"פ 8462/15 מוחמד אבו ראם ואח' נ' מדינת ישראל](#), [פורסם ב公报] 30.11.2016).

10. בית המשפט העליון עמד בכמה ההזדמנויות על החשש שמא הנואם ינצל לרעה את זכותו הדינונית לחזור בו מהודאותו ובשעתו כן יפגע באינטרסים מוגנים ואף בחקר האמת, ועל הסכנות הטമונות בנסיבות גישה מוקלה כלפי נאים המבקשים לחזור בהם מהודאותם (ראו למשל, [ענין אمسلم, לעיל; וע"פ 6028/13 פלוני נגד מדינת ישראל](#), [פורסם ב公报] 20.03.2014)). עוד בעניין זה, ראוי להזכיר כי מעצם טיבו וטבעו, הליך גיבוש הסדר הטיעון בהחלטת עולול לא אחת לעורר לחץ נפשי ברמה כזו או אחרת אצל הנואם. אולם, אין די בכך זה כשלעצמו כדי להצדיק מתן רשות לחזור מהודאה, וכל מקרה צריך להיבחן לגופו ועל פי נסיבותו. בדומה, גם הודהה אשר באה בעקבות המלצתו של הסגנור לנואם להודות, שאם לא כן, הוא יהיה צפוי לעונש כבד יותר, תישאר על כנה ולא תיפסל בשל סיבה זו בלבד, ובלבך שלא היה בהמלצתו זו כדי לשלו את רצונו ובחירותו החופשית של הנואם אם להודות בכתב האישום אם לאו (ראו למשל, [ענין אمسلم, לעיל; וע"פ 10705/05 אבי מסיקה נ' מדינת ישראל](#), [פורסם ב公报] 02.05.2006); [ע"פ 635/05 אמג'ד דענא ואח' נ' מדינת ישראל](#), [פורסם ב公报] (20.03.2014); [ע"פ 6028/13 פלוני נגד מדינת ישראל](#), [פורסם ב公报] (26.11.2007); [ע"פ 13/13 פלוני נגד מדינת ישראל](#), [פורסם ב公报] (20.03.2014)).

11. לבסוף, בפסקת בית המשפט העליון נודעת חשיבות מכרעת **"厰בחן העיתוי"**. לפי מבחן זה, ככל שביקשטו של הנואם לחזור בו מהודאותו מוגשת **בשלב מוקדם יותר של ההליך הפלילי**, כך פוחת החשש מפני מניפולציות וניתול לרעה של הזכיות הדינונית, ולכן במקרים אלה, על פי רוב, בית המשפט ינקוט בגישה המוקלה יותר עם הנואם (ראו לעניין זה, [ענין אمسلم, לעיל; וע"פ 5583/08 פלוני נגד מדינת ישראל](#), [פורסם ב公报] (13.04.2010)).

אולם, על אף המשקל הרב שיש לשאלת העיתוי, מבחן זה אינו עומד לבדו, ולא בכל מקרה שבו הנואם מבקש לחזור בו מהודאותו עובר לממן גזר דין בבית המשפט יתר לו לעשות כן. בבואה של בית המשפט להכריע בבקשת נואם לחזור בו מהודאותו, "厰בחן העיתוי" ישמש ככליל עזר בלבד לצורך הכרעה במבחן העיקרי, הוא **"厰בחן המנייע"**. קרי, על בית המשפט לבחון בכל מקרה ומהו המנייע העומד מאחוריו בבקשתו של הנואם, אם מדובר ברצון כן ואמתי להוכיח את חפותו או שהוא מדבר במהלך טקטי שנועד לגרוף תועלת משפטית כלשהי ([ע"פ 13/13 פלוני נגד מדינת ישראל](#), [פורסם ב公报] (20.03.2014)).

12. ככלם של דברים, רק בהתקיימים של **"ניסיונות מיוחדים"** עתר בית המשפט לבקשתו של נואם לחזור בו מהודאותו. אין מדובר ברישמה סגורה של ניסוחים אשר יכולם להוות עילה לממן היתר לחזרה מהודאה, וכל מקרה צריך להיבחן לגופו ובנסיבות הקונקרטיות, תוך שעל בית המשפט, בראש ובראשונה, לתור אחר **הmani'ut** האמתי של הנואם המבקש לחזור בו מהודאותו. כאשר המנייע העומד מאחוריו הבקשה הוא רצונו הcken והאמת של הנואם להוכיח את חפותו, כי אז נכון וראוי שלא להכבד בנסיבות של אותם **"ניסיונות מיוחדים"** (ראו והשו, [ע"פ 3754/91 פלוני נגד מדינת ישראל](#), [פורסם ב公报] (20.03.2014)).

מדינת ישראל נ' סמחאת, פ"ד מה(5) 798 (1991). **יעתו** הגשת הבקשה יכולה לעזרה במידה רבה בגילוי המנייע כאמור, תוך שיכול שהבקשה מוגשת בשלב מאוחר יותר, בוודאי אם לאחר גזר הדין, כך גובר החשש שהוא אין מדובר בראzon CAN ואמתתי של הנאשם להוכיח את חפותו, אלא בתכיסנות לשמה ובצעד טקטי פסול (ראו והשו, ע"פ **11/6349 גנס שניידר (נשימוב) נגד מדינת ישראל**, [פורסם בנבז] (10.06.2013) (להלן: "**ענין שניידר**").)

13. **ומן הכלל אל הפרט**, לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, והתרשםתי באופן בלתי אמצעי מה הנאשם ומדובר, שוכנעתי כי במקרה הנדון מתקיים אותם "נסיבות מיוחדים" אשר יש בהם כדי להצדיק מתן הזדמנות לנימנע להוכיח את חפותו ולאפשר לו לחזור בו מהודאותו. כל זאת מהטעמים שיפורטו להלן.

14. **ראשית**, הנאשם ביקש לחזור בו מהודאותו **בשלב מוקדם** באופן ייחודי של היליך הפלילי, בסמוך וחסית למועד הצגת ההסדר, בטרם הייתה הזדמנות לשירות המבחן להתרשם מהתגבור וועבר לשלב הטיעונים לעונש ומתן גזר דין.

15. **שנית**, אכן, לא אחת בבית המשפט נתקל בנאים שמודים במסגרת הסדר טיעון בעבירות המוחוסת להם (לרוב לאחר תיקון כתב האישום), ומופנים לשירות המבחן על מנת שזה יגבש את המלצתו לענין העונש. או אז, כאשר הנאשם מסיים מבין או משער מסיבותיו הוא, כי המלצתו של שירות המבחן צפואה להיות שלילית, הוא מבקש לסתת מהסדר הטיעון שגובש ולחזור בו מהודאותו, מתוך חשש שהוא השירות המבחן בית המשפט יחמיר בעונשו. במקרים כגון דא גובר החשש שהוא בקשרו של הנאשם לחזור בו מהודאותו אינה כנה ואמתית, אלא נובעת אך ורק מחששו לקבל עונש אחר מזה שציפה לו.

אולם, במקרה שלפנינו הנאשם ביקש לחזור בו מהודאותו מתוך חשש כי יתקבל תסקير שלילי בעניינו עת אין אפשרות לऋת אחריות על מעשים שלא בוצעו על ידו ועוד בטרם הייתה לשירות המבחן הזדמנות לגיבש את המלצתו, ובוודאי לפניו שה הנאשם ידע מה תהיא המלצה. כאמור, הנאשם לא המתין לקבלת התסקיר ורק אז הכחיש את ביצוע העבירה שבה הודה, אלא עשה כן כבר בעת הבקשה שהגיש לבית המשפט ביום 15.01.2023.

לטעמי, יש בעובדה זו כדי להuid על אודות כנות מניעו של הנאשם. שכן, מطبع הדברים, אילו היה מדובר בנימען תכיסין ומיניפוליטיבי, כמו פשוט היה עבורי לדבוק בהודאותו גם בפגיעה שהיתה נערכת עמו בשירות המבחן, ובכך לשמור את האפשרות שבית המשפט יגוזר את עונשו לקולה, על סמך כתב האישום המתוקן (ראו והשו, **ענין אמסלם**, לעיל; **ענין שניידר**, לעיל). חלף כך, הנאשם בחר ל选取 אחר צו מצפונו והעליה את גרסת החפות בחולף זמן קצר מעת מועד הצגת ההסדר ובטרם פגשתו בשירות המבחן. כך שלדיidi, ישרנו ספק רב אם הנאשם יכול לזכות ביתרון דין-ו-דין כלשהו או תועלת פוטנציאלית מכך שבחר לחזור בו מהודאותו כבר בשלב זה של המשפט. אדרבא, לשם הוכחת חפותו, הנאשם אף מוכן להסתכן בכך שהוא שיגוזר עליו בסופו של יומם יהיה חמוץ יותר מאשר עליו אילו עמד בהסדר הטיעון, וזאת בשים לב לכך שהוא עלול להיות מושרע בכתב האישום המקורי והמחמיר יותר, וועבר לגזר דין (ככל שהוא יורשע) לא תזקיף לזכותו העובدة שחשך את שמיית עדותם של העדים וזמן שיפוטו יקר.

לאור האמור, שוכנעתי כי במקרה הנדון עולה את טענת החפות, לא מתוך שיקולים טקטיים גרידא, אלא מתוך אמונה שלמה בחפותו וראzon CAN ואמתתי להוכיח את צדקת טענותיו.

16. **ושלישית**, אף מהתרשומי מדברי הנאשם בכתב ומהתרשומי הבלתי אמצעית מן הנאשם, סבורתני כי בקשרו לחזור בו מן ההודאה **אינה** בבחינת אקט תכיסני **ואינה** טמונה ברាវן לנצל לרעה את זכויות הדינויו, אלא בראzon CAN ואמתתי להוכיח את חפותו.

אמנם בפרוטוקול הדיון מיום 02.01.2023, בא כוח הנאשם הבהיר כי הקרא לניהם את כתב האישום המתוקן, וכי

האחרון הבין את תוכנו והסכים להסדר, והנואם הצהיר כי קרא את כתוב האישום והבין את תוכנו, אישר את הסדר הטיעון, אף הצהיר כי הוא מודע לכך שבית המשפט איננו חייב לכבד את ההסדר וכי אם העונש שייגזר עליו יחרוג מזה שהוועכם עלייו, המאשימה תהא רשאית להציג עדודה אחרת ככל שיוגש ערעור. אולם מקריאת הפרוטוקול האמור, לא ניתן להימנע מהרושם שהנאשם עובר ל渴בלת הסדר הטיעון אכן היה נתון בסערת רגשות תוך שהוא כה הוא חסר אונים; שהוא זכאי, והוא חשש מהפגש עם שירות המבחן על רקע מפגשים קודמים שהיו לו עם השירות.

17. מטעמים אלו, וזאת חשוב להדגש, מצאתי כי מתקיים לכל הפחות ספק בדבר אמימות הוודאותו של הנואם בעבירה שויוסה לו בכתב האישום המתוון.

18. **סוף דבר**, לאור העובדה כי בקשתו של הנואם לחזור בו מהודאותו הועלהה בשלב מוקדם באופן ייחודי של ההליך הפלילי, לאור התרשמותי כי הבקשה נובעת ממניעים ננים, וכי הנואם אינו מונע משיקולים טקטיים או מרצון לזכות ביטרון דיני צזה או אחר, ובשים לב לכך שההודאה ניתנה בעודה בעודה מטעם הנואם היה נתון בסערת רגשות, ומשום הספק שמצאתי באמימות הוודאותו - הריני מתרה לנואם לחזור בו מהודאותו.

בכל הנוגע לבקשת הסניגור להשתחרר מייצוג:

לאחר ששמעתי את טענות הסניגור ובקשתו להשתחרר מייצוג הנואם בתיק זה ומשהנאם מצדו ביקש אף הוא כי ימונה לו סניגור אחר תחת עוה"ד הדס לוי מצאתי להורות על שחרורו של עוה"ד לוי מייצוג הנואם בתיק זה.

העתק הפרוטוקול ישלח למשרדי הסניגוריה הציבורית על מנת שתתמנה לנואם סניגור תחת עוה"ד הדס לוי.

לנוחות הסניגוריה הציבורית הטלפון של הנואם הינו - 052-7546802.

קובעת לדין לפי סעיף 144 לחס"פ בפני כב' השו' ז' דולב - להמן ליום 5.5.2023 בשעה 09:00.

הנואם מזוהה בחובת התיצבותו לדין שם לא כן יתכן והדין יתקיים בהעדתו או יצא צו להבאתו.

ניתנה היום, ט"ו שבט תשפ"ג, 06 פברואר 2023, במעמד ב"כ
הצדדים.